

Tiden er nu inde til at iværksætte en ny runde.

Vigtigt for resultatet er, at arbejdet følges stærkt op både af den statslige administration, de kommunale organisationer, amter og kommuner. De offentligt ansatte bør direkte inddrages i højere omfang end tidligere. Mange offentligt ansatte sidder inde med en specialviden om de administrative problemer, og man bør meget direkte påkalde personalets interesse i en forenklet og hensigtsmæssig administration. Det bør herunder overvejes at åbne mulighed for direkte præmiering af enkelte offentligt ansatte – eller grupper af offentligt ansatte – der fremkommer med velgennemarbejdede forslag. Et sådant præmieringsystem med gode resultater eksisterer for øjeblikket inden for DSB.

For centraladministrationens vedkommende findes i dag i henhold til et cirkulære af 8. november 1967 mulighed for at præmiere rationaliseringsforslag, men så vidt vides, anvendes ordningen i meget begrænset omfang og dækker i øvrigt ikke forslag, der tager sigte på at rationalisere arbejdsgangen mellem statslige og kommunale administrationer.

Det skal i denne sammenhæng understreges, at sigtet med indsatsen imod dobbeltadministration er at frigøre kræfter til bedre betjening af borgerne. Ved hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet er det muligt at spare tid og penge, der kan sættes ind på at skabe en mere brugervenlig offentlig administration. Det er der mange steder i den offentlige administration brug for. Sigtet er derimod ikke en egentlig bortrationalisering af ansatte, hvorimod det selvsagt er naturligt, at rationalisering fører til en anden fordeling af arbejdsopgaver.

Det står forslagsstillerne klart, at der i den offentlige sektor findes en række strukturproblemer, der ikke løses ved en sådan særlig indsats imod dobbeltadministration m. m. I denne forbindelse tænkes f. eks. på de generelle personalepolitiske problemer, på konsekvenserne for den statslige forvaltning af den gennemførte eller planlagte udlægning af opgaver til kommunale myndigheder og på kompetenceproblemerne i forholdet mellem kommunal og amtskommunal administration og den statslige sektorplanlægning.

Disse strukturproblemer trænger i høj grad til afklaring, men der er her tale om meget vidtgående problemer, som det vil tage nogen tid at trænge til bunds i. Dette betyder imidlertid ikke, at det ikke vil være nyttigt at tage fat på de mange jordnære, praktiske problemer, der vedrører dobbeltadministration. Her er der mulighed for at opnå hurtige resultater, hvis der sættes ind med tilstrækkelig kraft. Dette er baggrunden for, at det foreslås, at indsamling af materiale vedrørende dobbeltadministration m. m. sættes i værk hurtigst muligt, således at praktiske forenklinger kan foreslås og gennemføres i næste folketingssamling.«